

Informace o obsahu cizích vojenských odborných časopisů

Obsah prosincového čísla polského časopisu „Mysł wojskowa“, ročník 1951

Úvodník „Veliký praporečník míru“ je věnován 72. výročí narození generalissima J. V. Stalina.

Genmjr. St. Okecki: Vojenské otázky v čtvrtém svazku sebraných spisů J. V. Stalina.

Autor rozebírá vojenskou tematiku čtvrtého svazku zahrnujícího období od prosince roku 1917 do prosince roku 1920, kdy mladá sovětská republika vedla boj s bělogvardějci a zahraničními interventy. V činnosti J. V. Stalina v tomto období jasně vyniká jeho tvůrčí a novátorský duch, odpovídající marxismu leninismu a představující jeden ze základních rysů vojenské teorie a praxe.

Plk. J. Gerhard: Porážka hitlerovských vojsk pod Moskvou (k 10. výročí).

Autor roznívá průběh bojů a vojensko-politický význam vítězství. Aktivní obrana přešla začátkem prosince roku 1941 ve velikou strategickou protiofensivu, jejímž výsledkem byla zdrcující porážka hitlerovských vojsk.

Genpor. B. Pigarewicz: Některé zásady soudobé útočné operace.

Autor rozebírá postupně cíle a úkoly, podstatu a rozmach, podmínky úspěchu a formy operativního manévru, bojovou sestavu a operační seskupení vojsk. Podrobně pojednává o otázkách plánování útočné operace. Soudobá útočná operace, píše autor v závěru, se vede sjednoceným úsilím všech druhů vojsk, s čímž souvisí výjimečná důležitost znalosti takticko-technických možností všech druhů vojsk

a dovedného plánování jejich činnosti v celé operační hloubce.

Mjr. Szczepucha: Protiletectká obrana za útoku.

Autor vysvětluje použití všech prostředků protiletectké obrany a jejich součinnost ve všech údobích útoku. V závěru j: konstatováno, že v podmínkách soudobého boje zaujímá otázka protiletectké obrany jedno z hlavních míst mezi prvky bojového a operačního zabezpečení vojsk.

Plk. M. Korzow: Vojenská pedagogika, její předmět a úkoly.

Autor poukazuje na velký význam vojenské pedagogiky, která je částí vojenské vědy a skládá se z řady dílčích disciplín: všeobecných základů vojenské pedagogiky, dialektiky neboli všeobecné metodiky, teorie vojenské výchovy, organizace a řízení výcviku a výchovy v jednotkách, historie vojenské pedagogiky a na konec metodiky bojové a politické přípravy. V závěru poukazuje autor na otázky výzkumu vědecko-pedagogického procesu výcviku a výchovy a na nejrozšířenější metody používané při této vědecko-výzkumné práci.

V rubrice kritika a bibliografie jsou recenzovány knihy: B. Engels: „Francouzsko-pruská válka 1870—1871“, Julius Cesar: „O občanské válce“ a A. Kodyszew: „V. Čapajev — legendární hrdina občanské války“.

Všechny knihy byly vydány ve Varšavě v roce 1951.

Obsah lednového čísla polského časopisu „Mysł wojskowa“ ročník 1952

K 28. výročí úmrtí V. I. Lenina. Reč polského ministerského předsedy I. Cyrankiewicze na slavnostním shromáždění dne 21. ledna 1952 ve Varšavě.

Usnesení politického byra ÚV polské sjednocené dělnické strany k 10. výročí založení polské dělnické strany.

Genmjr. St. Okecki: Několik úvah o studiu a využití zkušeností z války.

Autor článku ukazuje názorně, jak pomáhá dovedné využití válečných zkušeností při řízení boje a operace k dosažení úspěchu. Dokazuje to na řadě příkladů z historie první a druhé světové války. V druhé části článku jsou uvedeny způsoby a metody studia válečných zkušeností a příklady využití výsledků tohoto studia pro každodenní bojovou činnost vojsk a štábů.

Plk. J. Sliwiński: Některé otázky obrany na široké frontě.

Autor zkoumá podmínky za kterých může vzniknout nutnost organizování a vedení obrany na široké frontě, jako požadavky lze klást na takovou obranu, otázky operačního a bojového zabezpečení a zvláštnosti součinnosti. Uvádí zvláštnosti vedení boje v obraně na široké frontě. V závěru poukazuje autor na nutnost dalšího rozvíjení mechanisace ženijních prací, aby mohlo být dosaženo rychlejšího tempa přípravy obrany na široké frontě, neboť tento druh obrany bude i v budoucnu často používán.

Plukovník J. Gerhard: O útoku s přechodem vodní překážky z chodu.

Autor rozebírá četné otázky organizace a vedení útočného boje s přechodem vodní překážky z chodu na podkladě zkušeností Sovětské armády.

V rubrice o cizích armádách je článek mjr. P. Jedlińskiho o použití amerického letectva ve válce v Koreji, v němž je popsána činnost amerického le-

letectva v první polovině roku 1951, způsob jeho součinnosti s pozemními vojsky v útoku a obraně, používané způsoby a prostředky bombardování, typy letounů, ztráty amerického letectva způsobené protiletectkovou obranou a stíhacím letectvem hrdinné lidové korejské armády.

V části kritika a bibliografie jsou recenzovány knihy: genmjr. D. Korničenka a kpt. I. tř. N. Milgva „Vojenské námořnictvo SSSR“, genmjr. P. Veršigory „Karpatský rejď“ a brožura George Bidwella „V Iráně přistá nafta“. Překlady všech třech publikací byly vydány v polském vojenském vydavatelství MNO ve Varšavě v roce 1951.

Časopis „Mysł wojskowa“ je k dispozici pouze v jednom výtisku v redakci Vojenské mysli. Budou-li mít čtenáři Vojenské mysli zájem o některý z článků, může redakce časopis zapůjčit (nejvíce na dobu do jednoho týdne) nebo dá pořídit fotokopii článku.

Použití vrtulníků v americké armádě

V listopadovém čísle Military Review byl uveřejněn článek pluk. americké armády Methenyho o použití vrtulníků v americké armádě.

Úvodem uvádí autor článku, že vrtulníky jsou dnes dopravním prostředkem, který může do značné míry ovlivnit dosavadní způsob vedení operací. Použití vrtulníku jako dopravního prostředku bude mít hlavní význam nejen pro tylové zajištění, ale i taktické použití jednotek co do techniky provedení úkolů. Taktické úkoly jednotek zůstanou tytéž.

Podle autora se americká armáda ve zvýšené míře zajímá o vrtulníky proto, poněvadž tyto představují dopravní prostředky 4–5krát rychlejší motorových vozidel, mohou být použity v horském terénu a v terénu s málo komunikacemi, při přechodu vodních toků a překážek, nepotřebují přistávacích ploch a pod. Vzhledem ke své rychlosti a únosnosti budou moci do značné míry nahradit motorová vozidla na stupni pěšího pluku až divise.

Autor uvádí, že dnešní stav výroby a další zkoušky nových typů vrtulníků dovolí použití vrtulníků k přepravě celých vyšších jednotek na menší vzdálenost a že tím bude neobyčejně zvýšena manévrovací schopnost těchto jednotek. Podle autora je již dnes v některých jednotkách americké armády nahrazována část motorových vozidel vrtulníky.

V americké armádě jsou mimo to organizovány dopravní roty vrtulníků, které mají být přidělovány pěším divizím. Jejich hlavním účelem má být rychlá doprava pěších jednotek. Budou mimo to použity k dopravě materiálu všeho druhu a k zásobování proviantem, municí, pohonnými hmotami, k evakuaci raněných a nemocných a pod.

Každá z těchto rot má mít jeden vrtulník velitelský (Zsedadlový) a 21 velkých vrtulníků k dopravě jednotek (materiálu). V celku má každá rota únosnost, rovnající se dopravě asi 190 mužů s výstrojí a výzbrojí, t. j. bojový stav 1 pěší roty. (Pozn.: pěší rota má celkem 210 mužů. Proto 190 mužů se rovná bojovému stavu po odpočítání hospodářského družstva velitelské čety.) Mimo to jsou vrtulníky přidělovány jednotkám druhů vojsk (ženijním praporům, dělostřeleckým oddílům atd.) k provádění průzkumu, pozorování, řízení střelby, k dopravě osob v horách (na př. k obsazení soutěsek nebo jiných význačných terénních celků), ke kladení telefonních vedení, průzkumu, řízení paleb, evakuaci raněných, zásobování

vzdálených jednotek nebo jednotek v obklíčení a pod. Rozšířeným použitím vrtulníků při tylovém zajištění jednotek bude ušetřena řada předsunutých armádních a divizních skladů. Doprava materiálu bude prováděna na větší vzdálenost a tím se zjednoduší manipulace, ušetří dopravní prostředky a zmenší počet jednotek služeb.

Autor uvádí výhodné možnosti v taktickém použití vrtulníků k rychlému soustředění sil, k přísunu záloh do ohrožených úseků, k zesílení jednotek provádějících obchvat, k obsazení důležitých komunikačních nebo terénních uzlů za pronásledování, k obsazení a zmocnění se druhého nebo dalších obranných pásem, za boje v horách k rychlému dosažení důležitých soutěsek atd. Podle autora článku jest nutno počítati s tím, že bude v budoucnosti použitím vrtulníků značně zvýšena pohyblivost jednotek. Nebude prý vzácností, že denní přesuny jednotek se budou pohybovati kolem 900 km denně. Dnešní možnosti přesunů budou proto daleko překročeny. U motorizovaných divisi počítají Američané s průměrným denním pochodovým výkonem 240 km.

Autor dále uvádí příklad, na kterém dokazuje výhodnost použití vrtulníků proti motorovým vozidlům. Říká, že 105 vrtulníků, z nichž každý má užitečnou únosnost 1750 kg, může během 24 hodin dopravit náklad asi 3500 tun na vzdálenost 100 km, což představuje 5 denních dávek proviantu, pohonných hmot a munice pro jednu pěší divisi. Stejný počet motorových vozidel o únosnosti 2,5 t může ve stejné době a na stejnou vzdálenost dopravit pouze náklad 1000 tun, t. j. 2 denní dávky jedné pěší divise.

(Pozn.: rozdíl vzniká v tom, že vrtulník má průměrnou rychlost kolem 150 km/hod., kdežto motorové vozidlo jen asi 24 km/hod.)

Co se týče zranitelnosti vrtulníků uvádí autor, že vrtulníky jsou méně zranitelné leteckými i pozemními útoky, než motorová vozidla. Tato se stávají, vzhledem k nutnosti pohybovati se na komunikacích, snadným cílem leteckých i pozemních útoků (partyzáni). Proti tomu vrtulníky, které lze použít jak v noci, tak za špatnějších povětrnostních podmínek, mohou uniknouti leteckým útokům a nejsou prakticky vůbec vystaveny pozemním útokům.

Dnes jsou podle autora vrtulníky jedním z do-

pravních prostředků, který se osvědčil v Koreji, kde jejich použití je zvláště významné vzhledem k nedostatku komunikací.

Článek je zajímavým z několika hledisek. Především dokazuje, že Američané hledají prostředky jak zlepšit „blitzkrieg“, aniž by ovšem použitím vrtulníků odstranili základní nedostatky této teorie. Nepoučili se z porážky hitlerovské armády a nepochopili, proč se jim nedaří porazit hrdinný korejský lid.

V této otázce je použití vrtulníků pouze novým bojovým prostředkem, který sice zvýší pohyblivost jednotek, avšak nemůže být podstatným činitelem pro vedení soudobých operací. Američané svou snahou přesunout těžiště své dopravy do vzduchu doznávají, že se bojí partyzánů a odporu lidu bojujícího o svou svobodu, bojí se ho a doznávají, že jsou proti němu bezmocni.

Po stránce organizační prozrazuje autor, že v některých amerických jednotkách již jsou nebo budou vrtulníky nahrazována částečně motorová vozidla. Tvzení, že je možno počítat s přepravou celých armádních sborů nebo divisí je přehnané.

Američané se mýlí v možnosti, že vrtulníky jsou ne-

zranitelnými se strany letectva. Předpokladem jejich masového použití je vlastní úplná převaha ve vzduchu a tu nelze předem zajistit vždy a všude ani u Američanů. Potvrzuje to nejlépe průběh bojů. Lidové letectvo dnes úspěšně bojuje a ničí americké letectvo. Nechceme tím podceňovat význam použití vrtulníků ve vojenském letectvu a musíme věnovat vývoji tohoto bojového prostředku patřičnou pozornost. Nelze pochybovat o výhodnosti použití vrtulníků jako rychlého dopravního prostředku v těžko schůdném terénu (přísun zásob, odsun raněných, doprava styčných orgánů a velitelů, přesun záloh a p.) zejména za útočných, rychle se rozvíjejících operací, když budeme mít převahu ve vzduchu.

S hlediska zpravodajského znamená zavádění vrtulníků v americké armádě rozšíření úkolů operačního a taktického průzkumu. Bude nutno zjišťovat a vyhodnocovat jednak počty, jednak pohyby jednotek vrtulníků a vyvozovat z toho potřebné závěry.

Po stránce taktické Američany zamýšlená doprava jednotek vrtulníků značí rozšíření úkolů, které jsou naším Polním řádem dávány protivýsadkovým zálohám (Polní řád čs. branné moci čl. 506).